

Blij dat jij er bent!

**Bijbelse inspiratie vanuit de ontmoeting
tussen Maria en Elisabet (Lc 1, 36-56)**

Lc 1, 36-56 (Willibrordvertaling)

36Weet, dat zelfs Elisabet, uw bloedverwante, in haar ouderdom een zoon heeft ontvangen en, ofschoon zij onvruchtbaar heette, is zij nu in haar zesde maand; 37want voor God is niets onmogelijk.' 38Nu zei Maria: 'Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.' En de engel ging van haar heen.

MARIA BEZOEKT ELISABET

39In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Judea. 40Zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabet. 41Zodra Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; Elisabet werd vervuld met de heilige Geest 42en riep met luide stem uit: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. 43Waaraan heb ik het te danken, dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? 44Zie, zodra de klank van uw groet mijn oor bereikte, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. 45Zalig zij die geloofd heeft, dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is.'

MAGNIFICAT

46En Maria sprak: 'Mijn hart prijst hoog de Heer, 47van vreugde juicht mijn geest om God mijn redder: 48daar Hij welwillend neerzag op de kleinheid zijner dienstmaagd. En zie, van heden af prijst elk geslacht mij zalig 49omdat aan mij zijn wonderwerken deed Die machtig is, en heilig is zijn Naam. 50Barmhartig is Hij van geslacht tot geslacht voor hen die Hem vrezen. 51Hij toont de kracht van zijn arm; slaat trotsen van hart uiteen. 52Heersers ontnemt Hij hun troon, maar Hij verheft de geringen. 53Die hongeren overlaadt Hij met gaven, en rijken zendt Hij heen met lege handen. 54Zijn dienaar Israël heeft Hij zich aangetrokken, 55gedachtig zijn barmhartigheid voor eeuwig jegens Abraham en zijn geslacht, gelijk Hij had gezegd tot onze vadersen.' 56Nadat Maria ongeveer drie maanden bij haar gebleven was, keerde zij naar huis terug.

Blij dat jij er bent. Vreugde in het ons op weg begeven naar de ander

Nadat Maria de boodschap van de engel ontvangen heeft, blijft ze niet stilstaan. Ze trekt met spoed over het bergland naar haar zwangere nicht Elisabet.

Als je naar iemand toegaat, verlaat je je eigen huis om de ander tegemoet te treden, om te gaan wonen in het huis van de ander. Als unieke mens, met jouw geschiedenis, leeftijd, leef- en denkgewoontes, overtuigingen,... biedt je je aan als kandidaat voor het onthaal, want wie een beroep doet op de gastvrijheid van de ander, wil zich laten verwelkomen door de anderen. Je stelt je kwetsbaar op, want wat of wie van elders komt, kan altijd als een bedreiging beschouwd worden. Je zou het 'het risico' van de gastvrijheid kunnen noemen.

Het evangelie zegt niet waarom Maria met spoed naar Elisabet trekt. Misschien wil ze haar nicht bijstaan met haar nabijheid en hulp? Haar hulp aanbieden waar die nodig is en haar dagelijkse leven verder zetten, is misschien het eerste waar Maria aan denkt na het ontvangen van de boodschap van de engel. De tijd en plaats waar we leven, werken en liefhebben is heilige grond waar we God en onze naaste ontmoeten en beminnen. Of zoekt Maria iemand om haar hart bij te luchten wanneer de boodschap van een zwangerschap haar overvalt en haar in verwarring brengt? Zoekt ze de zorg en wijsheid van haar oudere nicht? Er zijn verschillende interpretaties mogelijk.

Wat zegt het evangelieverhaal jou? Maakt dit verhaal je blij?

Wanneer begeef ik mij op weg naar de ander? Kan ik mij kwetsbaar opstellen tegenover anderen en bij hen aankloppen? Op welke manier zijn deze ontmoetingen voor mij, voor ons levengedend? Ervaar ik dat de ander mij de weg wijst naar de Ander, naar God?

Hoe proberen we vandaag een gastvrije, missionaire Kerk te zijn? Waar dromen we van? Welke kleine stap kunnen we richting onze droom zetten?

Waarom trekt Maria met spoed naar Elisabet? Zie je zelf een reden?

Bekijk samen de kortfilm 'The Misguided Monk'. Wat treft jullie in het verhaal?

<https://www.youtube.com/watch?v=mQQ3BdjCc4I&feature=youtu.be>

Blij dat jij er bent voor mij. Vreugde om de ander die mijn roeping verdiept

Maria komt aan bij Elisabet en wordt door haar onthaald.

“Zodra Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; Elisabet werd vervuld met de heilige Geest en riep met luide stem uit: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. Waaraan heb ik het te danken, dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Zie, zodra de klank van uw groet mijn oor bereikte, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Zalig zij die geloofd heeft, dat

tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is.”
(Lc 1, 41-45)

De twee zwangere vrouwen ontmoeten elkaar, hoopvol en toekomstgericht kijken ze uit naar hun kind, maar waarschijnlijk ook realistisch omtrent de alledaagse ongemakken. Ze verwachten een kind, maar het is tegen alle menselijke redelijkheid in want Maria ‘heeft nog geen man bekend’ en Elisabet is te oud om zwanger te kunnen worden. Geloven is durven uitkijken, durven verwachten dat er iets nieuws kan gebeuren in wat, menselijkerwijze gezien, onmogelijk is. Geloven is bewegen en op weg gaan, niet stilstaan.

Johannes, de wegbereider van de Messias, de laatste profeet van het Oude Testament, vertegenwoordigt de hoop van de mensen die op weg zijn en uitkijken naar verlossing. Maria gaat op bezoek bij Elisabet, Jezus komt naar Johannes toe. Het is God die het initiatief neemt om onze hopende mensenwereld binnen te treden. Elisabet en het kind in haar schoot, Johannes De Doper, begroeten Maria met vreugde, want ze herkennen de afkomst van Maria’s kind. Voor Elisabet is Maria’s kind de Heer. Het is in de ontmoeting met Elisabet, in de herkenning van Maria als ‘moeder van mijn Heer’, dat Maria tot het besef komt van haar roeping.

Elisabet noemt Maria de gezegende onder de vrouwen. Ze is gezegend om haar ontvankelijke houding en om het leven dat ze draagt. Maria is hier als het ware het beeld van de mens die bewoond is door de Geest; de mens waar de Geest in leeft en werkt; de mens die het goddelijk leven met zich meedraagt en

er zwanger van is. Ze heeft Gods aanwezigheid en liefde gevonden, ze is vol van Zijn liefde en wil dit Leven laten geboren worden, doorgeven, laten vrucht dragen, levenggevend zijn, laten overstromen. In die zin verwijdt het leven zich ook van ons, we geven het af, we geven het door.

We gaan op bezoek bij de ander, maar worden ook door de ander bezocht. Het is een dubbele beweging van elkaar ontmoeten. De ander verduidelijkt ons doorheen onze ontmoeting wie we zelf ten diepste zijn, onze roeping en zending die ons is toevertrouwd. We beseffen en verdiepen onze roeping, het leven dat we in ons dragen als mens en als gemeenschap, hoe we beeld van God zijn. Maria en Elisabet begrijpen nu beiden beter wat hen is aangekondigd, vanuit hun ontmoeting. Dit leidt bij beide vrouwen tot een grote vreugde. Dit verhaal toont ons hoe God te werk gaat, wat het betekent dat God een engel stuurt. We ontvangen niet zomaar op een 'gemakkelijke' manier een Woord van God alsof het om een welomlijnd pakketje gaat dat we kunnen doorgeven aan anderen. Het ten volle doorgronden, beseffen, weten, erkennen van dit Woord en onze roeping en zending vindt plaats in de ontmoeting met een ander.

In de bijlage zie je verschillende kunstwerken die de ontmoeting tussen Maria en Elisabet verbeelden. Welke afbeelding spreekt je het meest aan en waarom?

Maria kan in dit bijbelverhaal gezien worden als een mens die bewoond is door de Geest, een mens die het goddelijk leven met zich meedraagt en er zwanger van is. Wat betekent het

voor ons als geloofsgemeenschap om zwanger te mogen zijn van Gods Woord in ons, Zijn Kerk? Kan ik me hierin vinden, of niet? Hoe brengen wij als Kerk nieuw leven in de wereld (buurt, gemeente,...)?

Hoe daagt de ander mij uit mijn geloof en mijn roeping te verdiepen?

Ervaar ik soms dat een ander niet blij is om mijn aanwezigheid of engagement?

Blij dat Jij, God, er bent. Vreugde om de Ander die ons roept en draagt

De aanwezigheid van God in ons, laat zich voelen bij wie Maria onthaalt. Het doet een vreugde ontspringen. In de ontmoeting beseffen Maria en Elisabet beiden hun roeping, namelijk door God uitverkoren, opgeroepen zijn om deel te nemen aan een prachtig werk dat hen overstijgt, en dat geeft beide vrouwen een diepe vreugde. Elisabet en het kind in haar schoot drukken hun vreugde uit na het horen van Maria's groet. Maria bezingt haar leven voor God in een loflied.

De lofzang van Maria, het Magnificat, is geïnspireerd op het danklied van Hanna in 1 Sam 2, 1-10. Het lied drukt enerzijds dankbaarheid uit. Anderzijds komt ook de rechtvaardigheid van God scherp in beeld. Maria treedt ook naar voren als een profetische vrouw die in de spanning tussen de droom van het Rijk Gods en de realiteit van het dagelijkse (samen)leven gaat staan. Ze vertrouwt zich toe aan de God van de Schriften, van haar volk, die opkomt voor wat kwetsbaar is. Ze droomt van

een toekomst waar iedereen rechtvaardig met elkaar omgaat en waar onderdrukking in de kiem gesmoord wordt. Ze kijkt uit naar Gods belofte van bevrijding: bevrijding voor de mensen aan de marge van de samenleving, de vernederden, de hongerigen en armen. Tegelijk wordt het lied tegen de machtigen, trotsen en rijken gezongen.

Met haar lofzang prijst Maria wat belangrijk is in Gods ogen: niet wat wij weten of hebben, maar wel of wij nederig genoeg zijn om te geloven dat we uiteindelijk door God gedragen worden, dat wat we ontvangen hebben uiteindelijk uit Gods hand komt. Het stemt ons dankbaar en vreugdevol. Deze mens is groot in Gods' ogen.

Waar, hoe, door wie,... ontmoet ik God op de plekken waar ik dagelijks kom? Hoe toont God zich aan ons als geloofsgemeenschap doorheen ons bidden en werken? Ervaren we dit bidden en werken als heilige grond? Wie is God voor mij, voor ons?

Wat betekent tijd maken voor God in mijn leven? Wat betekent dit voor ons als geloofsgemeenschap? Wat betekent bidden voor mij?

Waar wil ik, willen wij als gemeenschap, God voor danken?

Op welke manier proberen wij mee te bouwen aan Gods droom voor deze wereld, een rechtvaardige wereld waar plaats is voor iedereen en waar ieder zijn of haar roeping kan beleven? Waar dromen we van?

Bijlage

Online linken naar de afbeeldingen:

Arcabaz, La Visitatione

<https://www.kerknet.be/file/arcabas-visitation.jpg>

Luc Blomme, Maria en Elisabeth

<http://www.bijbelin1000seconden.be/menu/tiki-index.php?page=4e+zondag+van+de+advent+C+-+evangelie>

Glas in lood raam 'Magnificat' in Taizé

<https://www.kerknet.be/file/mariaenelisabeth1.jpg>